No. 68.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 7 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberigtmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

In de algemeene beroering van het beschaafde Europa zijn twee hoofdstrekkingen niet te miskennen. De meest algemeene is een streven tot opbeuring en verbetering van de algemeene welvaart, de andere, thans niet minder te waarderen, is het streven naar vrijzinnige staats-instellingen; de eene is van *maatschappelijken* aard, en grijpt in alles wat tot de maatschappij behoort, de andere is meer eene *staatkundige* beweging te noemen; beide rigtingen zijn aan elkander verbonden, en loopen tot één doel zamen, schoon soms verschillende wegen daartoe worden ingeslagen.

Een onrustig pogen, om den gewenschten toestand te bereiken, gewijzigd naar den trap van ontwikkeling en den landaard der onderscheidene volkeren, is het groote kenmerk van den tegenwoordigen tijd, die als *overgangs-periode* gewis een der gewigtigste is, waarvan immer de geschiedenis zal gewagen.

Om de strekking van den tegenwoordigen overgangs-toestand wel te beoordeelen, dient men vooral ook te letten op dien toestand, welke aan de omwentelingen van Februarij en Maart 1848 is voorafgegaan.

Ophooping van rijkdom in weinige handen, toenemende verarming aan de andere zijde; hardnekkig *behoud* van oude voorregten tot verdrukking der verstandige en nijvere meerderheid, en toenemende kennis van de regten van den mensch en burger bij die meerderheid; toenadering tusschen allerlei aristocratien van geboorte, geld en regeermagt, en vermindering van den deftigen burgerstand; schrikbarende vermeerdering van het getal armen, heerschappij van kapitalisten, groote concurrentie, verlaging van arbeidsloon, ieder en zelfs de wetenschap, bezig om rijkdom te verkrijgen, zonder zich te bekreunen aan de verdeeling van den nationalen rijkdom; schuldvermeerdering en daardoor zware belastingen, toeneming van bevolking en niet evenredige toeneming van bestaansmiddelen!

Ziedaar eenige trekken welke den voorafgaanden toestand kenschetsen, en waaruit noodwendig vroeg of laat botsing en ommekeer moesten voortkomen. Gelukkig heeft die groote ommekeer, althans tot dus verre, niet zoo vele menschenlevens gekost, als vroegere algemeene bewegingen, en is zulks een gunstig kenteeken van het tegenwoordig tijdstip, dat vooral niet onopgemerkt mag blijven, en geruststellend is voor hetgeen nog te verwachten staat.

Inderdaad het tegenwoordig oogenblik is zorgbarend juist omdat het een tijdstip van barensnood is; maar de toekomst behoeft dit niet te zijn. Zulks hangt vooral af van de leiding, welke de tegenwoordige beweging zal ontvangen van verlichte en onbaatzuchtige mannen, welke zich aan het hoofd daarvan bevinden, en tevens van den verlichten zin en den moed der volkeren zelve. Zij behooren niet slechts den moed te hebben om de conservatieve regeringen te verjagen, maar ook de volharding, om derzelver terugkeer voor altijd onmogelijk te maken, *door den gewenschten, beteren toestand te vestigen;* zij behooren daarbij te onderscheiden tusschen opregte vaderlandsliefde en burgerzin, en het baatzuchtig streven van enkele eerzuchtigen, die slechts op het liberalisme steunen, om zich [illegible] ven op te heffen, en eene nieuwe aristocra[illegible] aan het roer te brengen, die, éénmaal gezetel[illegible] zich weinig om wezenlijke verbetering bekreun[illegible]. Zij behooren het *wezen* van den *schyn* te onderkennen, en te beslissen tusschen de voorstellen, tot verbetering van volkswelvaart te doen; het ontijdige en ondoelmatige te laten glippen, maar *het uitvoerlyke, het regtvaardige* en *doelmatige* ook krachtdadig te ondersteunen.

Groot is in zulk een tijdsgewricht en bij de wording van zóó groote zaken, de taak der periodieke drukpers, uitgebreid het veld ter bearbeiding; en de zamenwerking van velen is noodig, om aan de grootsche taak *ter leiding, ter voorlichting en ter uitbreiding van licht* te beantwoorden. Wij bepalen ons alléén en naar vermogen bij het laatste gedeelte van die taak.

1°. Nederland is niet in het geval, om de rigting der algemeene beweging te bepalen, of zelfs eenen merkbaren invloed daarop uit te oefenen; het is veeleer lijdelijk tegenover de magtige volkeren, die het omringen, en volgt welligt te veel de indrukken van elders ontvangen, immers wanneer het op handelen aankomt; Nederland deelt ook niet weinig in den algemeenen druk, welken het streven eener magtige behoudspartij en de meerdere ophooping van kapitalen eenerzijds, met nog grootere verarming anderzijds, schier over geheel Europa hebben gebragt.

2°. Eene betere verdeeling van den nationalen rijkdom, niet door geweld, maar door opheffing van alle beperkingen en bevoorregting, is ook voor Nederland onvermijdelijk. Het kapitaal der natie behoort niet slechts vergroot te worden; het moet zich in alle standen verspreiden, en niemand, die werken kan en wil, mag beletsel ondervinden, hem door anderen in hun eigen belang gesteld, van deel aan het volks-vermogen te verkrijgen. Zelfs alle middelen, behoudens eerbiediging van het eigendomsregt en behoudens de vrijheid van den arbeid, behooren te worden beproefd, welke op goede gronden steunen en kunnen strekken, om het maatschappelijk kapitaal onder bereik van een iegelijk, die werken kan en wil te brengen. Ook Nederland heeft sedert lang behoefte aan verbetering van zijnen maatschappelijken toestand, en het gevoelt zich mede thans opgewekt bij den geest, die zich daartoe allerwege openbaart, om niet alleen met bedaard onderzoek maar ook met onbezweken moed in het spoor te treden, dat daartoe kan leiden.

3°. Bij een streven dat aller medewerking vordert, behoort in de eerste plaats wel de opheffing te geschieden van die belemmeringen, welke de verstandige meerderheid der natie van het staatsbestuur uitsluiten. VRIJHEID *in alles en voor allen, gepaard met orde*, dient het stelsel van BEVOORREGTING *van enkelen, met dienstbaarheid der overigen* te vervangen. De verlichte burgerstanden kennen hunne regten, gevoelen hunne kracht, en zijn niet langer te vreden *met de toelating, als uit gunst*, van eenen enkelen uit hun midden in stedelijke of gemeente-raden; *zij vorderen* deel [illegible] het bestuur in verhouding tot hun maatschap[illegible] [illegible]gewigt. STAATSHERVORMING is alzoo het eer[illegible] [illegible]an behoort gearbeid te worden. Her[illegible] [illegible] lang miskende regten, afschaffing van [illegible] tegenwoordig op niets gegronde voorreg[illegible] [illegible]iken, opheffing van alle belemmerend[illegible] [illegible]en invoering van de zoodanige « welk[illegible] in alle aderen des « staats opnemen, [illegible]ing der individu- « ele vrijheid van [illegible] [illegible]andeling, en « door een opregt stelsel [illegible] [illegible]oordiging « in land-provincie en plaat[illegible] [illegible]e za- « ken!" Ziedaar de hoofdstrekk[illegible] [illegible]d- wets-ontwerp der commissie, beno[illegible] ninklijk besluit van 17. Maart jl. door [illegible] met warmte voorgestaan!

4°. Die verbetering onzer staats-instellingen [illegible] in de eerste plaats dringend noodig, en de *spoedige* invoering daarvan is eene ware volksbehoefte. Zijn de miskende burgers in Nederland in hunne staatkundige regten, gegrond op de onveranderlijke stelling, *dat alle wettige magt van de natie uitgaat*, hersteld, kunnen alle stembevoegden hunne stem uitbrengen, worden de politische *zin* en *wil* niet langer onderdrukt, maar opgewekt en bevorderd, en de vereischte waarborgen, tegen willekeur daargesteld; dan zullen alle bevoegde burgers ook *kunnen en willen* medewerken aan de verbetering van de stoffelijke welvaart. De *staatseconomie* zal hare meer uitgebreide roeping begrijpen, en zelfs het *socialisme* niet terugstooten, waar het nuttige denkbeelden mogt aangeven. — De *staatkundige* beweging, eerst tot een vast punt gebragt, zal de verbetering van den *maatschappelijken* toestand, zonder schokken, van lieverlede volgen; het lot der arbeidende klasse zal echter niet te lang uitgestelde voorziening vorderen, en de bij spoedige staatshervorming, tevreden burgers zullen daarbij niet ondankbaar vergeten, dat zoo wel de wensch naar meer stoffelijke welvaart van de zoogenaamde proletarie, als dezelfde wensch der burgerstanden, met dien tot opheffing der verdrukking, hebben zamengetroffen, om den algemeenen ommekeer te bewerken, waaruit *de betere toekomst* alsnog moet te voorschijn treden.

Alzoo eerst krachtig streven naar onverwijlde invoering van het voorgedragen grondwets-ontwerp, immers wat de hoofdbeginselen betreft, en niet ontijdig, althans spaarzaam, onderwerpen ter sprake gebragt, welke tot eene andere categorie behooren, en eerst later *kunnen* behandeld worden, hoe dringend die behandeling ook overigens zij! In den geest van het vorenstaande zullen wij steeds werkzaam blijven in onze gedachten vrijmoedig blijven uiten, niet slechts ge-

---

HET HOTEL DER INVALIDEN.

(Vervolg van onze vorige)

– Vadertje, de zaal is niet ver, en de *weg* is zeer goed: hij is geheel bevloerd, antwoordde hij, terwijl hij zijn eenig oog naar den hemel, die op dit oogenblik van sterren vonkelde, hief; dit weêr doet mij aan de legerplaats bij la Lune denken. En in denzelfden tijd zich naar de linkerzijde van den honderdjarige begevende, voegde hij er vrolijk bij: Ik herneem mijne slagplaats en mijn eerepost, het is genoeg.

– Ja, Cyprianus, zeide Napoleon, die zich tot nog toe bepaald had om de regtvaardiging van den invalide aan te hooren, zich een weinig verwijderende, deze plaats is nu een waarachtige eerepost voor u, dien gij jaloersch moet zijn, aan niemand af te staan.

– Ja, kolonel, ik zoude even zoo min dezen thans afstaan, als ik de andere voorheen heb gedaan.

– Ik geloof het wel.... Waar zijt gij zoo gehavend?

– Kolonel, in den slag van Fleurus, op de Oostenrijkers gewonnen, door den generaal Jourdan, thans maarschalk van het keizerrijk. Toen wij ons op een der vijandelijke stukken wierpen, ontnam een derzelven, dat met schroot geladen was, mij de kin, zoo als ge zien kunt, maakte mij een oog los, en ontlastte mij tevens van mijne twee beenen te gelijk. Maar, voegde hij er bij, terwijl hij met zijne beide handen op zijne breede borst sloeg, de maag is ongeraakt gebleven, en het hart is niet getroffen; ook staat het op de lijst van het korps, als de soldij van aktiviteit genietende.

Napoleon glimlachte op dit gezegde van Cyprianus.

– Heeft de slag van Fleurus niet den 26. Junij 1794 plaats gehad? vroeg hij.

– Ja, kolonel, het was er warmer dan hier op het oogenblik daar sta ik u voor in.

– Dat was omstreeks ten tijde van Buonaparte? vroeg de honderdjarige

– Grootvader, hernam Cyprianus met levendigheid, zonder u bevelen te willen geven, zeg toch, van den keizer Napoleon den Grooten! dat zijn zijne doopnamen, en men noemt hem in het hotel niet anders.

– Juist, als wijlen Zijne Majesteit Lodewijk XIV.

– Och! grootvader! riep de invalide op nieuw uit, terwijl hij op een van zijne beenen draaide, laat toch den monarch van het oude bestuur rusten, uw Lodewijk XIV was bij Napoleon, keizer der Franschen, koning van Italie vergeleken, een kalf. Dat is eerst een monarch, dat is eerst een krachtig held! Niet waar, kolonel?

Op deze onvoorzigtige vraag had Napoleon de wenkbraauwen gefronsd, en antwoordde met die ernstige stem, die het lot der wereld uitsprak, koeltjes:

– Gij bedriegt u, mijnheer Cyprianus; Lodewijk XIV was een groot koning! Hij heeft Frankrijk den eersten rang onder de natiën van Europa doen innemen; hij had het eerste een leger van viermaal honderd duizend man, en eene vloot van honderd schepen. Hij vermeerderde Frankrijk met Roussillon, Franche-Comté en Vlaanderen, hij zette een zijner kinderen op den troon van Spanje; hij is het eindelijk die het Hotel der Invaliden heeft gesticht!.. Van Karel den Grooten af, is er geen koning van Frankrijk, die met hem vergeleken kan worden.

Toen de honderdjarige den keizer aldus den lof hoorde verkonden van den vorst, dien hij in zekeren zin vergoodde, poogde hij zich geheel en al op te rigten, en riep hij, het oog van herinneringen schitterende, de stem van bewondering bewogen, uit:

– Bravo! bravo! o! kolonel, gij waart waardig onder wijlen Zijne Majesteit Lodewijk XIV te dienen. Hij, die de verdienste zoo wist te onderscheiden, had u in zijn tijd veldmaarschalk gemaakt...

Cyprianus, die meer ter neêrgeslagen was door den toon, op welken Napoleon zijne gedachte had uitgedrukt, dan wel door zijnen woorden, sloeg de oogen neder, nog pogende te stamelen:

– Vergeving.... vergeving, kolonel: ik heb den monarch van mijn grootvader nooit gekend: ik heb nooit van hem hooren spreken, dan door de oude kameraden van het hotel

– En die, hernam Napoleon levendig, verzwaren hun ongelijk door aldus te handelen, want zoo er ééne plaats is, waar het aandenken van Lodewijk XIV geëerbiedigd en geacht moet worden, is het hier op deze plaats! Dat zij de oogen werpen op hetgeen hen omringt! zeggen deze pracht, de voorkomende zorg, waarvan zij omringd zijn, hun niet, dat de groote koning hun een schitterend blijk van zijne edelmoedigheid en magt heeft willen achter laten? (Vervolg hierna.)

heel lijdelijk over hetgeen van regeringswege in Nederland wordt voorgedragen of verrigt, maar ook meer dadelijk over hetgeen naar onze meening behoorde te geschieden, en niet geschiedt. Geene onbereikbare utopiën zullen wij immer najagen, maar toch steeds op verbetering blijven aandringen, en tot vooruitgang aansporen. Ernstige beoordeeling van de handelingen van wetgeving en bestuur, en des noods *strenge gisping en veroordeeling* daarvan hebben onze lezers steeds van ons te wachten; zij zullen ons steeds *onverzwakt* en *als met jeugdig vuur bezield*, aantreffen op den weg die regtstreeks leidt tot VRIJHEID MET ORDE en TOT VERBETERING VAN DE STOFFELIJKE WELVAART DES VOLKS. LEVE HET VADERLAND, LEVE NEDERLANDS KONING, DIE HET WEL MET HET VADERLAND MEENT!

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 31. Mei. Het volk ontdekt hebbende, dat er ettelijke ladingen uit het tuighuis werden gevoerd, kreeg op deszelfs aanvrage naar den inhoud, ten antwoord dat het oude geweren waren, die gerepareerd moesten worden. Bij nader onderzoek bleek het echter, dat het nieuwe en wel patent geweren zijn, die geheel klaar waren en waarmede men negen scholen achtereen kan doen. Het volk heeft daarop die en anderen ladingen verder op de Spree in beslag genomen, en op verwijdering der militaire bezetting uit het tuighuis en hunne vervanging door de burgerweer aangedrongen.

— Men schrijft uit Posen 28 Mei: De ontwapening wordt met alle kracht, maar ook met alle tomelooze gewelddadigheid voortgezet; bij het naderen der militairen vlugt al wat vlugten kan naar de bosschen en vermeedert de aldaar aanwezige talrijke massa's. Het is niet mogelijk al de buitensporigheden en moorderijen der soldaten op te sommen.

WEENEN, den 29. Mei. De barricaden raken weg. *Er is geene regering meer in Weenen.* Bombelles, Montecuculi en anderen hangen aan de galg (in beeltenis). *Hoyos* en *Dietrichstein* zijn losgelaten. Men beschuldigt thans de proff. *Hyn* en *Endlicher*, en baron *Nerera*, als aanleggers der jongste gebeurtenissen. Van *Grätz* en *Brunn* kwamen gisteren 800 studenten den Weeners te hulp. Het voorloopige burgerbestuur geeft aan het ministerie en dit wederkeerig aan dat bestuur kennis van de maatregelen die zij nemen. — De Keizer moet op zijn terugtogt naar Weenen zijn.

ENGELAND.

LONDEN, den 31. Mei. Gisteren avond vernam men dat de Chartisten in deze hoofstad andermaal in hunne verschillende plaatsen van zamenkomst bijeen wilden komen, en een optogt door de straten beproeven. Men nam terstond maatregelen om hen te keer te gaan, en de politie ontving de noodige voorschriften. Een groote volkshoop kwam in de vlakte van Clerkenwell bijeen, en verzette zich hevig tegen de politie, die derhalve verpligt was geweld te gebruiken, waardoor verscheiden wederspanningen gewond geraakten. Nog was men handgemeen, toen het licht van een in Whitechapel ontstane brand de lucht kleurde, en op het zien hiervan stoof het volk uiteen, zoodat de vlakte weldra van zelf ontruimd was.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 3. Junij. Bij koninklijke besluiten van heden, is de heer mr. *P. P. van Bosse*, thans referendaris bij het departement van financiën, door Z. M. benoemd tot staatsraad en tevens tot tijdelijken minister van financien. Z. Exc. heeft heden middag bereids den eed in handen des Konings afgelegd.

— Een adres, inhoudende bedenkingen tegen de voorgedragene vrijheid van godsdienst en onderwijs, is den 29. dezer, door zeventig der notabelste ingezetenen van Sneek onderteekend, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal verzonden.

NIJKERK, den 30. Mei. Het volgende verzoekschrift is aan den heer mr. *Dirk Donker Curtius*, tijdelijk minister van justitie, uit deze gemeente opgezonden:

« HOOG EDEL GESTRENGE HEER!

« Merkwaardig is de verklaring door U op 13. Mei 1848 aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal afgelegd; merkwaardig, zeggen wij, èn omdat wij daarin voor de toekomst eenen waarborg voor de openbaarheid van alle handelingen der regering meenen te vinden, èn omdat het bestuur van deze landen thans *uitsluitend en geheel* is in handen van zoodanige mannen, die bij erkende groote talenten, *vóór* het aanwenden hunner middelen daarover het oordeel van het algemeen wenschen te vernemen, eene handelwijze, welke met verkrachting van staatkundige regelen en tot schade van Vorst en volk tot dusverre nog nimmer in Nederland plagt gevolgd te worden.

« Hij, die in hooge betrekkingen geplaatst is en al zijne vermogens, vaak met opoffering van zijn eigen belang, aan den Vorst en zijne medeburgers toewijdt, vindt voorzeker in zijnen edelen werkkring zelven, de beste en zuiverste belooning; het kan evenwel aan niemand onverschillig wezen, hoe zijne landgenooten over hen denken, en het is daarom, dat de ondergeteekenden, allen inwoners van Nijkerk de vrijheid nemen, aan Uwe Excellentie te verklaren, dat zij zich volgaarne hoofdzakelijk met uwe algemeene beginselen vereenigen, en uwe optreding en aanblijving als een der hoofden van algemeen bestuur, als een groot geluk voor Nederland beschouwen. De ondergeteekenden nemen verder volgaarne deze gelegenheid waar, om zich met onbepaalden eerbied te noemen.

« Hoog Edel Gestrenge Heer!

« Van Uwe Excellentie

« de zeer gehoorzame Dienaars,

« (Geteekend) *A. van Eck*, ontvanger van de registratie en de domeinen; *E. G. Ardesch*, burgemeester; *F. van der Straten van Thielen*, gepensioneerd kapitein der Maréchaussée, ridder van de militaire Willemsorde; *H. van Grevengoed*, logementhouder; *J. J. Malga*, boekhandelaar; *G. A. van Reis*, koopman; *J. N. Bongart Lutteken*, griffier bij het kantongeregt; *C. prins*, koopman; *W. van Winkoop*, stedelijk ontvanger; *L. van Elfrinkhof*, wethouder; *J. van Elfrinkhof*, zonder beroep; *J. A. Mouw* lid van den raad; *F. F. de de Charro*, koopman; *J. A. Mouw*, koopman, *Dennage*, gepensioneerd Oost-Indisch kapitein; *J. Blokhuis*, grondeigenaar; *T. W. Schuld*, grondeigenaar; *G. van Diennen*, wethouder; *N. van Diennen*, koopman; *A. van der Flier*, lid van den raad; *A. van Winkoop*, koopman; *H. C. van medebach de Rooij*, medicinæ doctor; *G. Arinck*, geneesheer, stads heel- en vroedmeester; *J. Frezis*, stads-secretaris; *J. M. Weyl*, medicinæ dochtor; *J. H. tos Water*, particulier."

— Nog leest men in het *Journal de la Haye*:

Eene ongesteldheid, veroorzaakt door overspannen werken, en die zich vrij ernstig liet aanzien, heeft den heer *Luzac* tijdelijken minister van hervormde eeredienst enz., gedurende eenige dagen verhinderd aan de behandeling van openbare zaken deel te nemen. Wij haasten ons echter, om de vrienden des lands gerust te stellen, door te melden dat die ongesteldheid geene verhindering heeft gebragt in zijne betrekkingen met de ministers des Konings in het belang der zaken van den staat." Alles doet thans hopen, dat het hersteld van den heer *Luzac* weldra alle ongerustheid ten dien aanzien zal doen verdwijnen.

— Den 7. Junij is aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal opgezonden het adres, geteekend door mr. *A. F. Siffle* en 102 andere ingezetenen van Walcheren, waaronder 1 lid der prov. staten, 1 lid der centrale directie van Walcheren, 1 lid der provinciale commissie van geneeskundig toevoorzigt, 3 leden der kamer van koophandel en fabrieken, 6 advocaten, 3 med. doctoren, 2 procureurs, 2 notarissen, 3 makelaars, 3 commissionairs, 1 lid der plaatselijke schoolcommissie, de conrector en 1 docent aan het gymnasium, 1 onderwijzer, 30 voorname kooplieden en winkeliers, en verder een aantal grondeigenaars, particulieren en handwerkers, van alle hier bestaande gezindten, zich verklarende voor regtstreeksche verkiezingen, vrijheid van godsdienstoefening, onderwijs en drukpers.

Een gelijkluidend adres, geteekend door den advocaat mr. *D. van Eck* en eene menigte andere ingezetenen van Walcheren, zal insgelijks welhaast uit Middelburg worden opgezonden.

INGEZONDEN STUKKEN.

A quoi servent les leçons de l'histoire pour l'avenir des citoyens? etc.

BARBIER.

Men leze het gedenkschrift van Nederlands Herstelling in 1813, dit meesterstuk van echte Nederlandsche welsprekendheid.

Hetzelve zal wel eene uitgezochte plaats bekleeden in de goede boekverzamelingen der beschaafde kringen. Vrij moge men het nu in handen nemen, niet alleen ter beoefening van het verstand en den smaak, maar voornamelijk ter bevordering en opwekking eener onderlinge eendragt welke gevaar loopt.

Men ziet, welk een Esprit public in 1813 bestond, cette opinion qui se forme dans une nation sur les objets qui interessent sa gloire et sa prospérité.

De volksgeest was na de omwenteling zeer verdeeld, er waren nog oude droomers van schoone dagen der oude republiek er waren nog aanhangers van den goeden LODEWIJK bijzonder onder het aantal edellieden zonder fortuin, er was verdeeldheid over den regeringsvorm ja: er waren er nog welke NAPOLEON zoo erg niet verafschuwden. Uit alle deze gemengde gevoelens en meeningen besliste eensklaps de volks-stem; aller wenschen losten zich eindelijk op in dezelfde dringende begeerte *Oranje's Herstelling* en de prins was reeds in zijn afwezen als souverein gehuldigd.

Deze daadzaak nemen wij geheel op zich zelve, zonder daardoor iets meer afteleiden, dan dat er alstoen een waar *Esprit public* in Nederland heeft bestaan, waaruit wij gaarne willen besluiten dat hetzelve nog kan plaats vinden.

De tijden zijn veranderd, en ook wij met de tijden, maar waaraan toeteschrijven dat *Esprit public* in 1813?

Bedriegen wij ons niet, dan lag dit in onze voormalige geschiedenis. Wij wisten door de lessen der ondervinding, welk een jammer over het *algemeen vaderland* door tweespalt gestort was, er was inwendige behoefte naar eendragt, in vorige eeuwen zoo schandelijk verbroken; welke, door heillooze en verwoestende binnenlandsche onrust en twist, burgers tegen burgers wapende en zoo vele ergerlijke tooneelen van wrok en wrevel in het maatschappelijke leven heeft aangerigt; daarbij ontvlamde in aller harten de ware vaderlandsliefde en, waren onze voorvaderen *in nood* eendragtig geweest, wij werden dit nu uit *staatsbelang*; wij hadden zelve door onze tweespalt ons in handen der vreemden gesteld.

Dit was het welbegrepen Esprit public in 1813.

Men ga slechts voort dit alles niet te willen erkennen en de lessen onzer eigene geschiedenis moedwillig te vergeten: dezelfde oorzaken hebben dezelfde gevolgen: waar tweedragt hare vanen en standaards voert, en slechts strijd van partijen aanwezig is, aldaar is geene triomf van het goede voor het vaderland te wachten, en vroeg of laat geraakt een volk verloren zonder *Esprit public*.

ALLERLEI.

De koning van Napels heeft de gegoede ingezetenen van de stad van dien naam laten uitplunderen. Het slechte gedeelte van het Parijsche graauw riep tot BARBÈS: » Wij vragen maar twee uren om te plunderen," het is in Parijs niet toegelaten.

Zekere Amsterdamsche dichter verliet eenige jaren geleden vrouw en kinderen, en begaf zich met zekere jonge jufvrouw naar Rotterdam, van waar de pieppa hem terughaalde. Thans beweert men dat iets dergelijks is gebeurd met een paar uit het zoogenaamde janhagel

Een *couponnenknipper* die alleen van zijne renten leeft, verteert als het ware de vruchten van eens anders arbeid en arbeidt zelve niet — een *bedelaar* doet hetzelfde, doch in den eigenlijken zin.

De dames van de *haute volée*, beweren sommigen, dat zich soms even prikkelbaar vertoonen als er kans op heimelijk zingenot is, als de deerns uit het onbeschaafde gedeelte van het zoogenaamde graauw daartoe meer onbeschaamd en openlijk aanprikkelen. Alleen in de burgerstanden zou volgens dezen minder ontucht heerschen.

Een verdediger der stedelijke aristocratien, een letterkundige van naam, herigde onlangs jegens zijne geachte tegenpartij de uitdrukking van: » *bezopen boel.*" Zou het Amsterdamsche janhagel wel anders spreken?

Zonderlinge overeenstemming voorwaar tusschen de uitersten der maatschappelijke standen!

CORRESPONDENTIE.

De door G. P. R. te A. voorgestelde middelen, om aan Staats-Vlaanderen deszelfs bloei te hergeven; de verdrijving van vreemdelingen en vreemde werklieden, verbod van invoer van grondstoffen en in ons land ook gefabriceerd wordende werktuigen benevens van uitvoer, zijn te zeer in strijd met de eerste beginselen van internationaal regt en van den vrijen handel, dan dat de redactie, door de plaatsing van dit stuk, tot de verspreiding van die beginsels zou kunnen medewerken.

— Evenmin kan het stuk geteekend S. geplaatst worden, hetwelk personaliteiten bevat, van dewelke de redactie volstrekt afkeerig is.

— Het « aan Boord" kan geplaatst worden, zoodra er gelegenheid tot bladvulling zijn zal.

— Het stuk geteekend « eenige winkeliers, fabriekanten en trafiekanten" zal geplaatst worden, wanneer de inzender zijnen naam aan de redactie zal hebben opgegeven.

— Het berigt van J. M. M. E., eene laffe personaliteit bevattende, kan niet geplaatst worden.

— Desgelijks niet dat van X. die ons (hoe toevallig!) berigt, dat zekere J. M. M. E. naar dezelfde betrekking dingt, als die voor welke E. eenen anderen aspirant opgeeft.

— Dat van J. D. I. te 's Hage zal zoo spoedig mogelijk worden geplaatst, met eenige correctie die de inzender de redactie ten goede houde

— Het ongeteekende beginnende « onverschillig op welke grondslagen," zal niet worden geplaatst, uithoofde van onduidelijke voorstellingen en verdediging van grondbeginselen, die tegen de staats hervorming door ons steeds voorgestaan, zonder goede redenering indruischen.

ADVERTENTIEN.

§ § § PUBLIEKE VERKOOPING binnen de Stad
§ § Vlissingen, in het *Hotel de Commerce*, op
§ de Oostzijde van de Oude Haven, Vrijdag den 9. Junij 1848, (in plaats van Vrijdag den 19. Mei zoo als bevorens is geannonceerd geweest,), des namiddags om vijf ure precies, ten overstaan van den te *Middelburg* residerenden Notaris *ADRIAAN STUART MAKKERS* en Getuigen, krachtens regterlijke magtiging en in bijwezen van den Heer Kantonregter te Vlissingen, van een **HUIS** en **ERVE** met annex **PAKHUIS** en **ERVE**, staande en gelegen op den Nieuwendijk, op den Hoek van het Lombaardslob en uitkomende in de Nieuwstraat, te Vlissingen, gemerkt Wijk H No. 102; Kadastraal bekend Sectie D. No. 298; ter inhoudsgrootte van 2 roeden 83 ellen; — in de grondlasten over 1848 aangeslagen op *f* 29.61.

Gezegd Huis en Erven met annex Pakhuis, is Donderdag den 8. en Vrijdag den 9. Junij 1848 voor een ieder te zien, van des voormiddags 9 tot des namiddags 2 ure; terwijl de Verkoops conditien 8 dagen vóór den Verkoopdag, ter lezing liggen ten Kantore van opgemelden Notaris te *Middelburg*, in de lange Cingelstraat, Wijk N. No. 173, en te Vlissingen ten huize van den Heer *JAN DAVID PETERS*, in het Lange Groenewoud, van des voormiddags 9 tot 12 en des namiddags 3 tot 6 uren.

AFVAART-UREN

VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE,

VARENDE TUSSCHEN

VLISSINGEN en BRESKENS.

JUNIJ 1848.

Van Vlissingen.					Van Breskens.				
Donderdag	8,	vm.	6	ure.	Donderdag	8,	vm.	7	ur.
		nm.	5	«			nm.	6	«
Vrijdag	9,	vm.	7	«	Vrijdag	9,	vm.	8	«
		nm.	6	«			nm.	7	«
Zaturdag	10,	vm.	7.30	«	Zaturdag	10,	vm.	8.30	«
		nm.	6	«			nm.	7	«
Zondag	11,	vm.	8	«	Zondag	11,	vm.	9	«
Maandag	12,	«	8.30	«	Maandag	12,	«	9 30	«
Dingsdag	13,	«	8.30	«	Dingsdag	13,	«	10	«
Woensdag	14,	«	9.30	«	Woensdag	14,	«	11.30	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6. Junij. Sedert den 4. dezer is alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Alida, C Sanderfeld, laatst van Cowes, garst; Belgique, C. Vent, Rio-Janeiro, koffij; Charlotte, F. Muijs, Liverpool, klipzout; Elisabeth, H. Wooltman, Bordeaux, wijn.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Elsje, H. H. Potjer, machinerij, St. Petersburg; the Soho, J. Cullen, stukgoed, Londen.

Van Gend gezeild:

Brise, M. Clinet, ballast; Avontuur; Catharina, W. Elverts, suiker; Hamburg.

— Z. M. stoomschip Cerberus, kapt. luit. ter zee Hinlopen, van deze reede naar zee om na gewoonte de haring-visschersvloot mede te surveilleren.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.